

OŠ BREZOVICA PRI LJUBLJANI
maj, 2011

Seminarska naloga:

Pripovedke iz Shakespeara

OBNOVE

- **Kralj Lear**

Britanski kralj Lear se je odločil da bo svoje vladanje zaradi visoke starosti prepustil svojim hčerkam. Imel je tri hčerke, Gonerilo, Regano ter Kordelijo. Preden bi razdelil svoje premoženje je hotel slišati iz njihovih ust kakšno ljubezn čutijo do njega. Gonerila ter Regana sta mu natresli veliko globokih ter močnih besed (ki sicer niso opisovala resnična čustva), tako da je bil kralj neskončno srečen, da ga imata tako radi. Seveda je bil prepričan, da bo enako in še več povedala njegova ljubljena, najmlajša hči, Kordelija. Tej so se sestrine besede zdele tako hinavske, da je svojemu očetu, čeprav ga je imela tako rada kakor sta opisali onidve, rekla da ga ima rada samo zaradi dolžnosti. To ga je prizadelo in jo je kaznoval tako, da ji ni dal nič, medtem ko sta Gonerila te Regana dobili kraljestvo. Ker se je hotel kralj prepričati o izgovorjenih besedah svojih hčera, je vsako od njiju za en mesec nameraval obiskati. To je tudi storil in ugotovil, da nobena od njiju nima niti kanček spoštovanja do njega. Regana mu je to dokazala tako, da ga je pustila stati zunaj medtem ko je bila nevihta. Ko je za dejanja svojih sester izvedela Kordelija je ta takoj prišla v Britanijo. Za njo pa sta Gonerila in Regana poslali četo. Zgodba se konča tako, da se Regana in Gonerila zaljubita v grofa Gloucetroso – Gonerila iz ljubosumja zastrupi Regano in pristane v ječi, kjer naredi samomor. Čete medtem ujamejo Kordelijo ter jo zaprejo. Ta nato v svojih mladih letih tudi umre v ječi, malo po njeni smrti pa umre tudi sam kralj Lear.

- **Hamlet**

Pripovedka govori o dogodku v času vladanja na Danskem. Danskega kralja Hamleta je njegov sebičen brat ubil ter se poročil z njegovo ženo Getrudo. Ljudstvu se je zlagal, da je za Hamletovo smrt kriva kača, ki ga je s svojim strupom zastrupila. Klavdija, novega prestolonaslednika ter moža Getrude, pa je njegov nečak (sin prejšnjega kralja Hamleta) postavil na sum, da je prav on tista »kača« ki je ubila njegovega očeta. To mu je kasneje potrdil tudi očetov duh, ki se mu je prikazal ponoči na dvoru ter mu naročil naj se maščuje za njegovo smrt. Mlajši Hamlet je nato prišel hliniti blaznost pred svojo materjo in Klavdijom. Tadva njegovo, sicer zaigrano, bolezen pripisujeta tudi ljubezni do hčere Polonija, Klavdijevega svetovalca. Hamlet med pogovorom z mamo na to ponesreči ubije Polonija, misleč da je ubil Klavdija. Klavdij ga je za kazen (ki bi bila smrtna) poslal na ladjo ki je peljala do Anglije. Hamlet se reši in pride nazaj domov ravno sredi pogreba svoje ljubezni. Zgodba se konča z dvobojem med

Hamletom ter bratom njegove ljubezni (sinom Polonijom), kjer umre on, njegova mati (ki se ponesreči zastrupi z strupom) ter Klavdij, katerega Hamlet zabode z mečom ki je imel strupeno konico.

- **Ukročena trmoglavka**

Bogat plemič Baptista je imel dve hčeri. Ena izmed njiju je bila Katarina, katera je bila zelo domišljava, nepopustljiva ter trmoglava. V kraju so jo poimenovali kar Katarina Trmoglavka. Medtem, ko je njen oče čakal na snubca, ki bo tvegala ter jo omožila, je njeno sestro snubilo veliko odličnih mladeničev. Vendar po velikem naključju je v kraj zašel plemič Petruchio, ki si je želel poiskati ženo. Ko je slišal zgodbo o trmoglavi Katarini, se je odločil da jo bo omožil in spremenil v ubogljivo dekle. Seveda so ga vsi podcenjevali, ter bili prepričani, da to ne more uspeti nikomur. Pa vendar mu je. Petruchio se je poročil s Katarino, ki se je sicer poroka na začetku upirala, ter sestavil načrt kako jo bo spremenil. Ko jo je odpeljal domov jo je pustil lačno ter se pritoževal nad vsako stvarjo ki je naročil služabnikom, da jo prinesejo, češ da ni dovolj dobra za Katarino. Ta se je kasneje tega zelo naveličala, ter ga prosila da ji da jesti. Kmalu zatem sta odpotovala nazaj v Katarinin rodni kraj, na Biankino (sestrino) poroko z nekim snubcem. Tam se je Petruchio pobahal pred možmi, da mu je Katarino uspelo spremeniti v ubogljivo gospodično. Oni mu tega niso verjeli, dokler se niso prepričali na lastne oči (stava).

- **Mnogo hrupa za nič**

Nekoč so v messinski palači živeli guverner Leonat, njegova hčerka Beatrice ter nečakinja Hero. V palačo so na obisk prišli možje iz vojske, med njimi tudi plemič Klavdij ter knez Benedikt. Beatrice ter Benedikt sta se poznala že pred obiskom, ter sta si bila že od nekdaj zelo podobna. Oba sta se šalila ter norčevala iz stvari. Vendar ne glede na to, kako zelo sta si bila podobna sta se zaradi tega še bolj sovražila. Žalila sta drug drugega ter tekmovala, kdo se bo bolje pošalil na račun druge osebe. Klavdij se je zaljubil v Hero in tako je dobil idejo, da bi ta šaljivca spravil skupaj. Za pomoč je prosil svojo ljubezen ter njenega strica in še nekaj ostalih, da bi ju prepričali, da sta zaljubljena drug v drugega. Vse je šlo kot po maslu, dokler ni napočil dan poroke Klavdija ter Hero. V mesto je prišel brat Juan, ki Klavdija ni maral. Ta je izvedel, da se bo poročil, zato je želel poroko preprečiti tako, da je svojega pajdaša poslal, da se bo polnoči pogovarjal z služabnico Margereto (služkinjo, ki se bo oblekla v obleko Hero) ter tako navidezno dokazal Klavdiju, da je Hero lahkomišelnica. Klavdij je pogovor res videl in se odločil, da bo Hero zjutraj med obredom osramotil. To je tudi storil, kar pa je Hero tako prizadelo da je omedlela. Nesporazum se nato reši in oba para, z Benediktom ter Beatrice (ki mimogrede ugotovita, da so ju želeli prepričati da sta

zaljubljena in se na to dejansko res zaljubita) poročita.

- **Romeo in Julija**

V Veroni sta prebivali dve bogati in zelo spoštovani družini (Montego ter Capulet). Odnos med tema družinama pa ni bil rožnat, namreč pa sovražen. Romeo, Montegov sin, je čutil ljubezen do mladenke Rozaline, ki je njegovo ljubezen na žalost zavračala. Capuletovi pa so nekega dne priredili zabavo v maskah, katero se je udeležil tudi Romeo s svojimi prijatelji. Na zabavi se hitro zaljubil v Julijo (kar ni bilo ravno všeč Julijinemu bratrancu Tybaltu) in se odločil, da ji bo začel dvoriti. Takoj po zabavi je odšel pod njeno okno ter nehote slišal Julijino izpoved. Tudi ona se je med zabavo zaljubila vanj. Še isti večer se odločita, da se bosta kljub rivalstvu poročila in tako morda rešila spor med njunima družinama. Menih Lorenzo ju naslednji dan res poroči. Po nekaj dneh je Romeo moral zapustiti Verono saj je v spopadu z Julijinem bratrancem zagrešil umor. Oče, stari Capulet, ni vedel da je Julija že poročena, zato ji je našel snubca. Julija se z njem ni želela poročiti, zato se je zatekla k menihu. Ta ji je dal poseben napoj, od katerega bo zaspala za dva dni in izgledala kot mrtva. Julija je napoj pred spanjem spila in zjutraj so vsi mislili da je mrtva. Tako so imeli namesto poroke, pogreb. Še preden je Romeo izvedel za napoj je izvedel, so do njega priomale novice da je Julija mrtva. Tudi on si je našel pravi strup in odpotoval v Verono, da bi še zadnjič videl svojo ljubezen. Prišel je do groba in videl da je Julija mrtva, zato je spil strup in umrl. Čez nekaj ur se je Julija zbudila in videla ob sebi mrtvega moža. Pogledu na mrtvega Romea, jo je tako prizadel, da se je ubila še sama. Njuna smrt je na koncu le pobotala družini.

PRIMERJAVA

Shakespearove zgodbe so po eni strani zelo različne, po drugi pa so si nadvse podobne. Prebrala sem kar nekaj tragedij (s tragični konci) in nekaj komedij (s srečnimi konci). Sama si sicer komedijo razlagam kot smešno in duhovito zgodbo. V tej knjigi pa si se moral tudi v komedijo zelo poglobiti, da si jo dobro razumel in da ti je bila vsaj malček humoristična. V vseh šestih zgodbah je vključena ljubezen. V nekaterih zgodbah se ljubezenski konec odvije srečno in veselo, medtem ko se v drugih ne konča tako kot bi pričakovali. Ena iz med pripovedk, ki je bila meni osebno tudi ena najbolj zanimih je bila prav Romeo in Julija. Ko si na koncu že skoraj prepričan, da se bo vse lepo rešilo in da bo Romeu in Juliji uspelo zaživeti skupaj ter rešiti spor med družinama se v zgodbo vrine nov pripetljaj nov zaplet, ki obrne tudi sam konec zgodbe. Zgodba Sen kresne noči, je dober primer za zgodbo, ki je zelo podobna Romeo in Julija, pa ima vendar na koncu srečen konec. Shakespeare je ustvarjal v 16.stoletju kar lahko opazimo tudi iz samih zgodb. V zgodbah nastopajo kralji, plemiči, grofje. V teh kratkih pripovedkah se pojavljajo tudi različni težki in drugačni zakoni. Lep primer enega iz med teh zakonov najdemo znova v pripovedki Sen kresne noči. To je zakon, ki pravi da imajo meščani (očetje) pravico prisiliti hčerko h poroki z moškim, ki je njim všeč. Če se bi hčer upirala je lahko oče zahteval smrtno kazen.

Ena iz med skupnih značilnosti je tudi zapletena imena v vsaki zgodbi. Kot so Borachio, Gloucester, Petruchio, .. Nam težka imena za izgovorjavo, vendar čisto običajna imena za tisti čas. Ime Klavdij pa se pojavi v kar dveh pripovedkah (Hamlet in Mnogo hrupa za nič).